

РЕШЕНИЕ

№ 30474

гр. София, 31.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **786** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.2в, т.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на К. Д. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД -П. за осъждането му за 44 999евро, представляващо обезщетение за неимуществени вреди, във връзка определение №609 от 05.04.2021г. по дело №249/21г. на АС-Пазарджик, с което съдът е отказал да го освободи от д.т., което определение е оставено в сила с определение № 898 от 26.05.21г. по дело №476/21г. на троен състав на АС-Пазарджик, които вреди се претендират за периода от 07.07.2021г. до 06.01.2026г, поради допуснато от ответника нарушение на чл.6 от ЕКПЧ, чл.47, ал.2 и ал.3 от ХОПЕС.

По изложените в исковата молба съображения се сочи, че е допуснато нарушение на визираните норми, доколкото и за лицето има незаконосъобразен отказ да бъде освободен от д.т., при наличие на данни, че няма доходи и имущество. Допълва се, че по този начин има лишаване от право на справедлив процес. С оглед това – се моли да се уважи в цялост исковата претенция.

В съдебно заседание ищецът редовно призован /на адреса, посочен в иска, предвид това, че вече не е л.с./ –не се явява. Представява се от адв.Св.И. с пълномощно по делото представено с молба от 29.07.2026г. на л.40 и сл.. По изложените в жалбата съображения се моли по същество да се уважи. Въпреки указаната от съда доказателствена тежест вкл. и главни доказателства - не е имала доказателствени искания.

Ответната страна – АС-Пазарджик е изразил становище за неоснователност на иска с писмения отговор от 22.05.2026г.

Становището на СГП е да се отхвърли иска, поради неговата неоснователност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И

ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

С определението за насрочване №2906 от 23.01.2026г. е указано на страната да ангажира гласни доказателства за твърдените неимуществени вреди, като подобно искане направено. Прието е за послужване адм.дело №249/21г. на АС-Пазарджик.

Видно от същото – с определение №609 от 05.04.2021г. по дело №249/21г. на АС-Пазарджик е отказал да освободи ищеца от д.т. от 10лв., което определение е оставено в сила с определение № 898 от 26.05.21г. по дело №476/21г. на троен състав на АС-Пазарджик. Мотивите и на двата съдебни състава са свързани с това, че лицето е получавало суми от 30, 40, 50,70 и 200лв. перманентно, установено от справка. Допълнено е, че в полза на лицето е издаден ИЛ по адм.дело №2804/2019г. на АССГ за присъдено обезщетение от 7000лв.. Описан е и договора от 2018г. за гледането и издръжката на И. от Ц. М. И. /майка/ вкл. и докато е в затвора срещу прехвърлянето от страна на И. на И. на вземанията на лицето. Установено е, че родителите на И. имат доходи и са изпращали в затвора –П. на непознати за тях лица – регулярно суми. Посочено е, че от справка от затвора – е установено, че лицето не е работещо към момента на справката, тъй като по време на работа на външен обект– се е отклонил и умишлено е умъртвил майката на детето си.

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Видно от чл.2в, т.1 от ЗОДОВ – може да се предяви иск от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз от правораздавателната дейност на съда, каквато безспорно е тази по разглеждане и решаване на дела. Следователно - за да се уважи исковата претенция трябва да има достатъчно съществено нарушение на визираните норми на чл.6 от ЕКПЧ и чл.47, ал.2 и ал.3 от ХОПЕС, вреди и причинна връзка между тях.

Първият въпрос е дали е налице първия елемент от посочения фактически състав. Чл.6 от ЕКПЧ регламентира правото на справедлив съдебен процес и правото на достъп до съд. Съответно подобни норми са тези на чл.47, ал.2 и ал.3 от ХОПЕС за достъп до правосъдие и справедлив съдебен процес.

В тази връзка - съдът не установява никакво нарушение нито на чл.6 ЕКПЧ, нито на чл.47 от ХОПЕС. В двата съдебни акта – са посочени източниците на доходи на лицето за периода и не се установява невъзможност по делото да бъде платена д.т. от 10лв. равняващи се на 5,11 евро. Подробно са описани суми над тази получавани регулярно, както и издаден в полза на лицето ИЛ за 7000лв.. Следователно не съдът, а лицето само е избрало да не заплати посочената сума и така да търпи последиците от неизпълнението на това указание. Следва да се има предвид, че в действителност производството по адм.дело №476/2021г. е прекратено като последица, но същото е касало жалба на лицето срещу резолюция на Началника на затвора за неоснователност на жалбата му за непълни справки за суми и средства на л.с.. Следователно без оглед на това, че тази жалба е била оставена без движение за д.т., изначално е следвало да се прецени дали производството е било допустимо. Имал ли е право на жалба л.с. срещу Резолюцията на Началника на затвора? На какво онование по ЗИНЗС – е следвало да се разгледа жалбата и не е ли лишен от достъп до правосъдие на база на закона и недопустимостта на оспорването му, а не на база указанията на АС за такса и личното решение на лицето да не я внесе, въпреки последиците.

Следователно –за да е лишен от достъп до съд –жалбата на И. по адм.дело 249/21г. на АС-Пазарджик трябва да е допустима дори да е платил д.т., което не е така.

На второ място това нарушение следва да е установено като неправилна и невярна преценка касателно възможността на лицето да заплати 10лв.д.т., което също не е така.

На трето място – това нарушение трябва да е достатъчно съществено. Това означава, че при

постановяването на акта си АС-Пазарджик да е допуснал явно и значително нарушение на визираните норми, даващи права на частноправния субект, както и да има вреди и причинна връзка. Изискването за явно и значително нарушение като аналог на достатъчно съществено нарушение на ПЕС се извлича от мотивите на [решение от 19 юни 2014 г. по съединени дела С-501/12—С-506/12, С-540/12 и С-541/12](#), че нарушението е достатъчно съществено, когато има явно и значително неспазване от държавата членка на ограниченията, които са наложени на нейното право на преценка, като факторите, които трябва да се вземат под внимание в това отношение са по-конкретно степента на яснота и прецизност на нарушената правна норма, както и обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя на националните власти (решение от 05.03.1996г. по съединени дела С-46/93 и С -48/93, т. 56, т.57 и т.58 и [решение по дело С-452/06](#), EU: С: 2008: 565, т. 37). Следователно правото на преценка на държавата членка представлява важен критерий за установяване на наличието на достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза ([решение по дело С-278/05](#), EU: С: 2007: 56, т. 72).

Конкретно нито явно, нито значително ответникът по посочените дела с визираните определения -е лишил лицето от какъвто и да е процес. Следва да се подчертае, че не всеки акт по ЗИНЗС на Началника на затвора подлежи на съдебно оспорване, а само тези заповеди, с които на лицето е наложено дисциплинарно наказание изолиране в наказателна килия -чл.111 вр. с чл.101 т.7 и т.8 от ЗИНЗС. Следователно - каквато и да е кореспонденция да е имало между Началника на затвора и ищеца и несъгласие от последния под формата на жалба- не е основание за образуване на дело. Както се подчерта – дори и лицето да е внесло д.т. или да е било освободено от същата – жалбата му би била недопустима. Процес –никакъв не би се развил в изпълнение или нарушение на ПЕС, поради което няма нарушение, за да може то да бъде достатъчно съществено. Не е налице фактическия състав за уважаване на претенцията- достатъчно съществено нарушение, доказани неимуществени вреди /изразяващи се в изпитаните неблагоприятни преживявания от ищеца, които също са недоказани/ и причинна връзка между тях като пряка и непосредствена последица на чувствата от вредите.

Следователно ищецът не е изпълнил изискването да докаже, че е търпял неимуществени вреди от посочените актове на АС-Пазарджик вкл. за посочения период от почти 5 години. Дори и да имаше вреди, то не е доказано, след като определението е влязло в сила на 26.05.21г. -как е можело да предизвика каквато и да е продължаваща емоция и страдание в посочения период.

С оглед изложеното –се установи неоснователност на исковата претенция, поради което и същата следва да се отхвърли. Не се претендират разноски от ответника.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна искова молба на К. Д. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД -П. за осъждането му за 44 999евро обезщетение за неимуществени вреди, във връзка определение №609 от 05.04.2021г. по дело №249/21г. на АС-Пазарджик,, с което съдът е отказал да го освободи от д.т., което определение е оставено в сила с определение № 898 от 26.05.21г. по дело №476/21г. на тричленен състав на АС-Пазарджик, които вреди се претендират за периода от 07.07.2021г. до 06.01.2026г, поради допуснатото от ответника нарушение на чл.6 от ЕКПЧ, чл.47, ал.2 и ал.3 от ХОПЕС.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия:

СЪДИЯ: